U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2012, č. j. 11 A 45/2012 - 14,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 14. 5. 2012, č. j. 11 A 45/2012 – 14 (dále jen „napadené usnesení“), kterým městský soud zastavil řízení ve věci žaloby stěžovatele na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného, který měl spočívat v tom, že ministr spravedlnosti dosud nepodal stížnost pro porušení zákona ve věci žalobce podle ustanovení § 266 odst. 1 trestního řádu a čl. 69 Ústavy ČR. Městský soud odůvodnil zastavení řízení tím, že stěžovatel ani na výzvu nezaplatil soudní poplatek za podání žaloby ve výši 2.000 Kč.

V kasační stížnosti podané bez zastoupení advokátem a označené jako „*námitky k usnesení 11 A 45/2012 – 14 senátu Veberové ze 14. 5. 2012 doručené 18. 5. 2012*“ stěžovatel pouze heslovitě uvedl, že řízení ve věcech rehabilitace nepodléhají soudnímu poplatku, přičemž § 12 zákona č. 549/1991 Sb. ukládá soudu toto napravit i bez návrhu. Navíc stěžovatel je od soudních poplatků osvobozen podle § 121 o. s. ř. Námitku podjatosti a rozhodné skutečnosti podané dne 20. 4. 2012 podle stěžovatele soud ignoroval, ač jimi byl vázán.

Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 6. 6. 2012, č. j. 3 Aps 5/2012 – 5, k předložení plné moci udělené advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti a k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení o konkrétní důvody, pro něž stěžovatel brojí proti napadenému usnesení

městského soudu. Zároveň poučil stěžovatele o tom, že v případě neodstranění této vady bude kasační stížnost Nejvyšším správním soudem odmítnuta. Toto usnesení bylo doručeno stěžovateli do vlastních rukou dne 12. 6. 2012.

Na tuto výzvu stěžovatel odpověděl přípisem ze dne 13. 6. 2012, v němž uvedl, že svým podáním nezamýšlel podat kasační stížnost, ale chtěl, aby jeho námitky vypořádal městský soud. Dále uvedl, že citované usnesení Nejvyššího správního soudu, jímž byl vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, je zcela scestné, přičemž namítl podjatost předsedy třetího senátu JUDr. Petra Průchy.

Ke sdělení stěžovatele, že svým podáním chtěl dosáhnout toho, aby jeho námitky vypořádal městský soud, Nejvyšší správní soud uvádí, že takový procesní postup zákonná úprava nezná. Námitky proti rozhodnutí krajského soudu (zde „Městského soud v Praze“) soudu ve věcech správního soudnictví lze vypořádat jen u Nejvyššího správního soudu a to (nejde-li o mimořádný případ obnovy řízení) cestou řízení o kasační stížnosti. Pokud podání, obsahující takové námitky neodpovídá zákonným požadavkům na kasační stížnost, soud vyzve podatele k doplnění takového podání. Pokud by stěžovatel nechtěl, aby o takovém podání bylo jako o kasační stížnosti jednáno, musel by vzít své podání zpět a Nejvyšší správní soud by řízení zastavil.

O námitce podjatosti rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 26. 7. 2012, č. j. Nao 54/2012 – 17 tak, že soudce JUDr. Petr Průcha není vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 3 Aps 5/2012.

Lhůta určená stěžovateli k odstranění vad kasační stížnosti a doložení plné moci udělené advokátovi pro řízení o kasační stížnosti uplynula v souladu s pravidly pro počítání lhůt [§ 40 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] dne 12. 7. 2012. Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel ani do dnešního dne nedoložil k uvedené spisové značce plnou moc k zastupování advokátem, ani neosvědčil, že má právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Zároveň stěžovatel nepožádal v žádném svém podání o ustanovení zástupce. Z připojeného spisu městského soudu sp. zn. 11 A 45/2012 Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel nebyl v řízení o žalobě zastoupen advokátem.

Aby se Nejvyšší správní soud mohl zabývat posouzením merita věci, musí být splněny tzv. podmínky řízení. Mezi tyto podmínky řízení patří i povinné zastoupení stěžovatele advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel nemusí být zastoupen advokátem pouze tehdy, pokud jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatel při podání kasační stížnosti soudu nedoložil, že je zastoupen advokátem nebo že má sám požadované právnické vzdělání. Z výše uvedených zjištění vyplývá, že ani na výzvu Nejvyššího správního soudu stěžovatel nejen že nedoložil plnou moc, ale ani v uvedeném přípisu nepožádal o ustanovení zástupce podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnosti předepsané ustanovením § 105 odst. 2 a § 106 odst. 3 s. ř. s. a vzhledem k tomu, že není zastoupen advokátem, nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu Nejvyššího správního soudu nebyl ve stanovené lhůtě ani později odstraněn, přestože byl stěžovatel o následcích nedostatku povinného zastoupení Nejvyšším správním soudem náležitě poučen.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud předmětnou kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl. Nejvyšší správní soud dodává, že za této procesní situace již nezkoumal další náležitosti kasační stížnosti a ani se jí věcně nezabýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu